У ЗМІ розповіли про сімейний бізнес зрадників Булюків у російській окупації

Читать на русском   Read in English

У ЗМІ розповіли про сімейний бізнес зрадників Булюків у російській окупації

Запроданець Віталій Булюк, який займає посаду першого заступника голови окупаційного "уряду" частини Херсонської області, разом із дружиною та синами продовжує розширювати родинну бізнес-імперію. Старший син Віктор Булюк, на якого зареєстровано майже увесь бізнес, очолює обласну асоціацію "Народный фермер", що є проектом президентського руху "Общероссийский народный фронт". Молодшого сина Ігоря Булюка вдалося прилаштувати в окупаційний "уряд" на жирну посаду, а сімейний бізнес поповнився новими напрямками.

Віталій Вікторович Булюк – відомий херсонський корумпант, який використав для збагачення і будівництва аграрної імперії усі можливі варіанти і різновиди корупції, від хабарів – до продажу Батьківщини. Про це пише Центр журналістських розслідувань. Він очолював митницю у Херсонській області, маючи в кумах главу Державної митної служби Ігоря Калєтніка. Завдяки цьому кумівству став депутатом Херсонської обласної ради від Компартії.

Після Революції гідності потрапив під люстрацію, але завдяки офісу президента Порошенка, який "народив" політпроект "Наш край" із колишніх регіоналів і комуністів, знов пробрався у владу, більше того – став заступником голови Херсонської облради. Скадовськ та його порт стали вотчиною Булюка, без якого там не вирішувалось жодне майнове і кадрове питання.

Для розуміння впливу можна згадати зрив регулярних рейсів парому із Зонгулдака до Скадовська, від яких турки відмовились через дії митників і вимагання великого хабара, або блокування передачі міністерству оборони майна колишнього дитячого табору "Білі крила" для розміщення 140-го розвідувального батальйону морської піхоти ВМСУ.

Булюк також водив дружбу із керівниками СБУ, зокрема, Олегом Кулінічем, ексголовою кримського главку Служби, обвинуваченим у державній зраді і співпраці з ФСБ Росії. У матеріалі "Кроти ФСБ в СБУ. Чого не вистачає у справі Кулініча-Сівковича", ми писали, що Олег Кулініч та тодішній заступник голови СБУ Володимир Горбенко часто гостювали і полювали у мисливських угіддях Віталія Булюка на півдні Херсонщини.

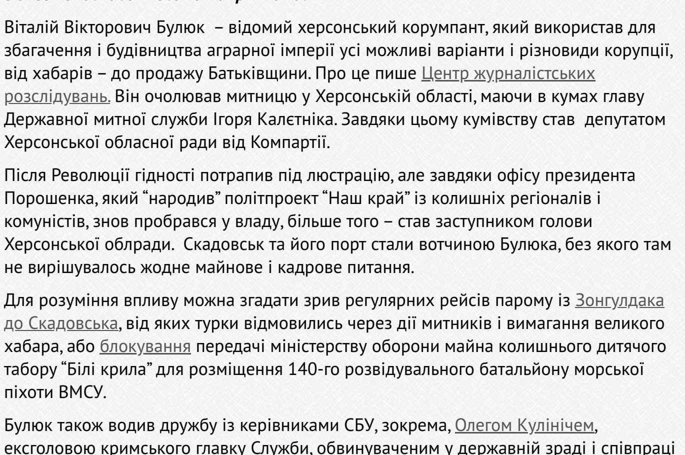

Олег Кулініч, голова головного управління СБУ в АР Крим (2019-2022) Фото: Ґрати; Володимир Горбенко, заступник голови СБУ (2019-2022) Фото: RFE/RL

Аграрна імперія Булюків

Родина Булюків володіє чималим земельним банком, який збирався за усіма відомими тіньовими схемами – від скупівлі держактів на паї під час мораторію на продаж аграрних земель до оренди за копійки, які могли і не виплачуватись. Серед судових рішень знаходимо такий приклад: за оренду "Агрофірма-Булюк" майже двох гектарів землі була встановлена щорічна виплата у 500 грн, а коли власниця паю померла, договір зі спадкоємицею навіть не переуклали і продовжували використовувати безкоштовно.

Чимало Булюки "зекономили" і на суборенді державних земель ДП "Інститут рису", головна установа якого знаходилась у с. Антонівка Скадовського району. Крім того, за даними кримінального провадження, СТОВ "Агрофірма-Булюк" користувалось зрошувальними системами, що належать громадам, однак не відшкодувало їм витрати. А води Булюкам треба було багато – адже вони вирощували рис.

Віктор Булюк (крайній справа) з робітниками СТОВ "Агрофірма-Булюк" на збиранні рису. 2019 р. Фото: Сільські вісті

На Віталія Булюка на момент окупації Росією Херсонщини не був оформлений жоден бізнес-актив. Згідно останньої декларації, яку він подавав у 2021 році, у нього навіть не було жодної гривні готівки – все у дружини Ольги Валеріївни Булюк (у дівоцтві – Завгородня, 1974 р.н.). Як і 5 житлових будинків загальною площею 1,9 тисяч кв. метрів та групи будинків площею у майже 600 кв.метрів у Скадовську і с.Забарине Голопристанського району, магазин та земельні ділянки під ними.

На дружину Булюка оформлені частки у двох заводах – "Таврійський комбікормовий комбінат" (45%) і "Комбікормовий комбінат "Бехтери" (50%). Олена Булюк також є власницею чверті статутного капіталу ТОВ "Аделаїда Хантер" (мисливські угіддя в Житомирській області) та третину – у ТОВ "Никнефть", яке, попри назву, основним видом діяльності обрало мисливство.

Решта активів зареєстрована на синів Віталія та Олени Булюків – Віктора, 1995 року народження та на три роки молодшого Ігоря. З грудня 2022 року в українських компаній Булюків з'явились клони у російській юрисдикції – юрособи у Херсонській області, що належать Булюкам, були зареєстровані в російському держреєстрі (ЕГРЮЛ РФ).

Структура власності не дуже відрізняється, але зі зміною обставин у житті Ігоря його частки у трьох компаніях минулого року перейшли Віктору або ж записані на номіналів, які давно обслуговують бізнес Булюків. У цьому матеріалі ми сфокусуємось саме на колабораційній діяльності родичів Віталія Булюка та їхніх міньйонів на окупованій Росією території Херсонщини. Однак по ходу нагадаємо, як ця імперія будувалась, оскільки її бурхливий ріст і легалізація активів відбувались саме в той час, коли Віталій Булюк, завдяки політичній корупції і проекту "Наш край", знову опинився "на коні" – у 2015 році став депутатом і заступником голови Херсонської обласної ради.

Зазначимо, що Булюки-молодші добре замітають за собою всі сліди: сторінки в соцмережах закриті, згадки в медіа ретельно зачищені, в об'єктив латифундисти намагаються не потрапляти. Але ми знайшли достатньо доказів того, що свою ст. 111-1 ККУ (колабораційна діяльність), вони вже заробили.

Віктор Віталійович Булюк (дата народження 11 лютого 1995 року), головний публічний менеджер родинного бізнесу, в який його ввели у 2016 році. Будучи 21-річним студентом юрфаку він став одноосібним власником Приватного фармацевтичного підприємства "Адоніс" з мережею однойменних аптек та співвласником мисливського ТОВ "Кінбурнська коса", в уставний капітал якого всі учасники вклали по 625 тисяч гривень.

Серед них – бізнес-партнери та впливові люди, такі як Валерій Ходус, власник провідного виробника мисливських і спортивних боєприпасів компанії "ТАХО", чи Юрій Ємченко, екскерівник обласного управління Державної податкової служби, депутати облради та дід Віктора Булюка по материній лінії – Валерій Володимирович Завгородній. Він є співзасновником ще одного діючого мисливсько-рибацького товариства – "Ягорлик" у Голопристанському районі, та вже ліквідованого "сапсан-Хантер". Загальна площа мисливських угідь, в яких Булюк-старший вигулював високих гостей, – більше 30 тис. гектарів.

У серпні того ж 2016 року недовчений юрист Віктор стає співзасновником юридичної компанії "Авеллум легас". Кінцевим бенефіціаром компанії через ПП "Поліекспо" була Ірина Барах – дружина Анатолія Матіоса, який в ту пору вже обіймав посаду головного військового прокурора, а сама вона вела великий аграрний бізнес на Херсонщині.

Вже за два роки Віктор Булюк стає співзасновником сімейної головної компанії – Сільськогосподарського ТОВ "Агрофірма-Булюк". Його партнером на той час була записана його бабуся – Завгородня Стефанія Петрівна, яка закумулювала більшу частку у колишньому товаристві "більшовик", та ТОВ "Сервіс м'ясо", зареєстроване на братів Віктора та Ігоря Булюків.

Віктор Булюк також очолював дві районні у місті Херсоні організації партії "Наш край", якою в області керував батько. Але в 2019 році на позачергових виборах до Верховної Ради України Віктор балотувався від ОПЗЖ, отримавши непрохійний №117 у партійному списку.

У Скадовську у 2017 році також була створена громадська організація "Розвиток Скадовського краю", де співзасновниками Вітора Булюка були Кугут Максим Васильович та Мотринець Михайло Володимирович, яких сміливо можна назвати посіпаками Булюків.

СТОВ «Агрофірма-Булюк» земельним банком у майже 3 000 гектарів землі і у Скадовському районі, сформованого із 833 ділянок різної площі, ймовірно, викуплених паїв. Скільки землі у російського клона української агрофірми – невідомо, але не маємо сумніву, що "віцепрем'єр" окупаційного уряду Булюк-старший скористався війною і тотальним безправ'ям цивільного населення, аби віджати землі у нелояльних херсонців. На момент окупації частка Віктора Булюка в товаристві складала 84,24 %, решта – у його молодшого брата Ігоря Булюка.

Зліва направо: Ігор Булюк та Віктор Булюк, колаборанти. 2021 Фото: khersonci.com.ua

У російській юрисдикції ТОВ "Агрофирма-Булюк" зареєстрована у грудні 2022 року, її насьогодні її єдиним засновником і гендиректором є Віктор Булюк. Також він є засновником ще 5 російських клонів українських ТОВ: "Сервис мясо", "Авеллум легас", "Б-Агро", "СП " Басмати". Нове товариство з обмеженою відповідальністю – "Таврический мясной двор", якою Віктор Булюк володіє одноосібно, зареєстроване в ЕГРЮЛ у грудні 2023 року. Фінансові звіти та інформацію про участь у тендерах компанії Булюків не оприлюднюють.

Віктор Булюк минулого року зробив перші кроки і до безпосередньої участі в окупаційній політиці: як член "Единой России" брав участь у партійному праймеріз перед незаконними виборами до "думи Херсонської області", однак не набрав значної кількості голосів, на відміну від батька.

Віктор Булюк (крайній справа) засідання асоціації сільгоспвиробників "Народный фермер", квітень 2024. Фото: соцмережі

Натомість Віктор Булюк отримав посаду в квазігромадській організації сільгоспвиробників "Народный фермер". Вона входить до всеросійської асоціації з такою ж назвою, яка є проектом президентського руху "Общероссийский народный фронт". Перше засідання херсонської організації, де Булюк-молодший був обраний керівником, пройшло на "високому рівні" – за участі окупаційного віцеспікера "думи" та міністра АПК. Головне завдання асоціації на Херсонщині – сприяння втягуванню фермерів у російське правове поле в обмін на кредитування.

Ігор Віталійович Булюк, 27 травня 1998 року народження, майже одночасно влився у сімейний аграрний бізнес і бізнес партійний. Окрім уже згаданих двох компаній, де він є засновником разом зі старшим братом, Ігор Булюк є засновником ТОВ "Енергія півдня" (65%, решта – у вже згадуваного Михайла Мотринця) та директором комбікормового комбінату "Бехтери", зареєстрованого та матір, та стає депутатом Скадовської міської ради від партії "Наш край", яку в області очолює батько.

У 2021 році Ігор Булюк змінює батька на посаді керівника обласної організації партії "Наш край". Примітно, що серед її донаторів у передвиборчий рік було ТОВ "Таврійські свині", засновницею з найбільшою часткою в якому є теща Віталія Булюка – Стефанія Завгородня.

Ігор Булюк (крайній зліва) разом з іншими депутатами Скадовської міської ради від партії "Наш край". Фото: khersonci.com.ua, 2021 р.

Публічна діяльність депутата Ігоря Булюка, яку лояльно висвітлюють місцеві медіа, в основному стосується роздачі "слонів" – подарунків дітям на Святого Миколая, допомоги ветеранам і багатодітним сім'ям тощо.

За даними, вказаними Ігорем Булюком у декларації про доходи за 2020 рік, він є власником квартири у Херсоні та майнового комплексу у Скадовську. Також вказано, що він мав у власності дві ділянки землі, ще 15 – на правах довгострокового користування (емфітевзис). А за останніми даними аналітичної системи YouControl, Ігорю Булюку належить 20 земельних ділянок.

З початком окупації Росією Херсонщини Ігор Булюк зникає із публічного постору. Однак за відгуками, які він залишає на своїй сторінці в сервісі reviews.yandex.ru, можемо зробити висновок, що з травня 2022-го він більше року постійно перебуває у Ростові-на-Дону, відвідує ресторани, музичні клуби, магазини, готелі і залишає відгуки. Кілька разів пише про відвідини парків "всією сім'єю", а в жовтні 2022 року повідомляє про купівлю "майбутньої квартири" у житловому комплексі "Пушкин" у Ростові-на-Дону. У серпні 2023 року бачимо типові для курортника відгуки з Сочі, далі знову – із Ростова.

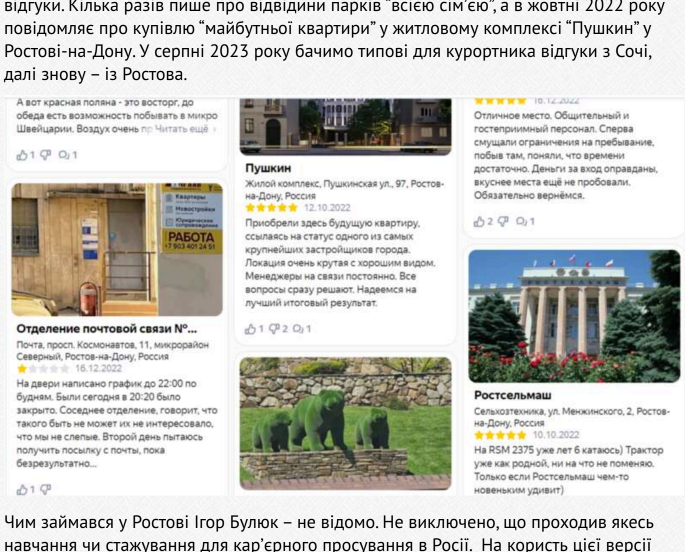

Чим займався у Ростові Ігор Булюк – не відомо. Не виключено, що проходив якесь навчання чи стажування для кар'єрного просування в Росії. На користь цієї версії слугує той факт, що у 2023 році Ігор Булюк несподівано вийшов із родинного бізнесу у російській юрисдикції . У квітні він припинив діяльність як індивідуальний підприємець, а в червні вийшов із засновників ТОВ "Агрофирма-Булюк" і "Сервис мясо", де його частки перейшли старшому брату. У листопаді 2023-го із реєстру видаляється запис про Ігоря Булюка як засновника фірми "Энергия Юга", замість нього тепер значиться Павло Віталійович Бєлінський, ще один колаборант, колишній начальник юридичного відділу Держпраці в Херсонській області, а тепер – депутат окупаційної ради Скадовська від ЛДПР.

Бєлінський – ще один міньйон Булюків. У травні 2024 він зареєстрував на себе ТОВ "Туристический рай" за адресою у Скадовську по вул. Шмідта, 42, за якою знаходиться житловий комплекс, що належить Ігорю Булюку. Тут же прописані, оформлені на Бєлінського "Б-Граунд" і "Сенатор-Б", що є клоном української компанії, а директором в обох є вже знайомий Максим Когут.

Слід Ігоря Булюка несподівано знаходимо у травні цього року на сайті РАДОР – російської асоціації територіальних органів управління автомобільними дорогами. У них заведено на початку кожного місяця вітати колег із регіонів РФ, а тепер – і окупованих українських територій, з днем народження. Тож у переліку іменинників травня ми побачили й Ігоря Віталійовича Булюка, з вказаною посадою – "заступника міністра транспорту і розвитку транспортної інфраструктури Херсонської області".

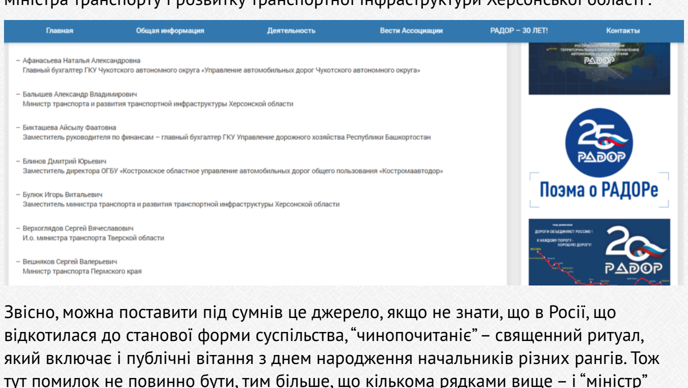

Звісно, можна поставити під сумнів це джерело, якщо не знати, що в Росії, що відкотилася до станової форми суспільства, "чинопочитаніє" – священний ритуал, який включає і публічні вітання з днем народження начальників різних рангів. Тож тут помилок не повинно бути, тим більше, що кількома рядками вище – і "міністр" Алєксандр Балишев. По-друге, окупаційна адміністрація на ТОТ Херсонщини блокує доступ до інформації навіть про повний склад керівництва "уряду", його сайт періодично "мертвий", а з 3-4 заступників міністрів публічно відомим є один чи від сили два, яких допускають на камери.

Отже, якщо Ігоря Булюка дійсно призначено заступником "міністра" транспорту, то треба визнати, що йому дісталось жирне місце. Адже основна діяльність цього "міністерства" лежить на головних грошових потоках будівництва автодоріг, які Росія жене стаханівськими темпами для створення альтернативного сухопутного коридору з РФ до Криму.

Не повірите, але перші свої кроки до російської політики вже зробила і донька Віталія та Олени Булюків – школярка Дарья, 2007 року народження.

Дарья Булюк (крайня зліва) та інші відзначені грамотами активісти "Молодой гвардии Единой России", травень 2024 р.. ФОТО: соцмережі

Вона вчиться не на ТОТ Херсонщини, де, як нас запевняють пропагандисти, налагоджене мирне життя і доступ до освіти. А в сімферопольській школі-ліцеї №3 ім. Макаренка. Тут вона вступила до ячейки молодіжної організації "Единой России" – "Молодой гвардии" і виявляє велику активність, яка відзначена грамотами.

Теги: Кулініч Олег Миколайович | Кулініч Олег | Кулинич Олег Николаевич | Булюк | Единая Россия | Булюк Дарья | Булюк Игорь | Полиэкспо | Барах Ирина | Матиос Анатолий | Анатолий Матиос | Завгородній Валерій | Ходус Валерій | ТОВ Никнефть | ТОВ Аделаїда Хантер | Булюк Елена | Комбікормовий комбінат Бехтери | Таврійський комбікормовий комбінат | ДП Інститут рису | Партия Наш край | Агрофірма-Булюк | Горбенко Владимир | Кулинич Олег | Игорь Калетник | Калетник Игорь | ФСБ РФ | ФСБ Росії | СБУ | Держзрада | Державна зрада | Госизмена | Булюк Віктор | Коллаборационизм | колаборанти | окупація | Оккупация | Булюк Виталий | Херсонская область | Херсонська область

Максим Левченко
ВИПУСКОВИЙ РЕДАКТОР

14 червня 2024 г., 19:33   Переглядів: 4302   Коментарі: 0

Роздрукувати   Надіслати товаришу

Коментарі:

comments powered by Disqus

2013-2026 © АНТИКОР — національний антикорупційний портал
Реклама на сайті • Наші партнери
Політика конфіденційності
Використання матеріалів сайту дозволено лише за наявності активного гіперпосилання на джерело. Усі права на тексти, зображення, фотографії та відеоматеріали належать їх авторам.

0.05036